

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.00 Szent László fiú-kör (5-7. osztály)
	19.00 Fialtal házas
Kedd	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.45 Szent Teréz lány-kör (5-7. osztály)
	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Hirdetések

1. Szeptember 24-én, hétfőn **Szent Gellért püspök ünnepe lesz.**
2. Jövő vasárnap az Egyházban a **Szentírás vasárnapja**, amikor Isten nekünk írt szerelmes levele kerül előtérbe. Újítsuk meg vele a kapcsolatunkat, engedjük, hogy formálja életünket Isten szava!
3. **Október 6-án a nagymarosi ifjúsági találkozóra** hívjuk a testvéreket. Részletek nemsokára a hirdetőtáblán!

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2018. szeptember 23. IX. évf. 27. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 25. vasárnap

Ezután eltávoztak onnan és átmentek Galileán; ő azonban nem akarta, hogy valaki megtudja ezt. Közben pedig oktatta tanítványait, és elmondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezébe adják, megölik őt, de miután megölték, harmadnapra feltámad. Azok nem értették ezt a beszédet, de nem merték őt megkérdezni. Megérkeztek Kafarnaumba. Amikor már a házban volt, megkérdezte őket: „Miről beszélgettetek az úton?” Azok csak hallgattak, mert az úton arról tanakodtak, hogy ki a legnagyobb közülük. Ekkor leült, odahívta a tizenkettőt, és azt mondta nekik: „Ha valaki első akar lenni, legyen mindenki közül az utolsó, és mindegyiknek a szolgája.” Majd odahívott egy gyermeket, közéjük állította, magához ölelte, és azt mondta nekik: „Aki egy ilyen gyermeket befogad az én nevemben, engem fogad be; és aki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki engem küldött.”

Útravaló a Szentírás vasárnapjára készülve

Hittanórán mondta az egyik fiatal, hogy nagyon szereti az evangéliumokat, a Jézussal kapcsolatos történeteket, de már sokszor hallotta őket, s már nem jelentenek számára újdonságot. Papként, amikor készülök a prédikációkra, mindig az az első, amikor végig tanulmányozom a szövegeket, s felteszem a magam számára a kérdést: itt és most, mit akarsz üzeni nekem, Jézusom, hogyan akarsz nevelni és formálni engem. Hiszen a Szentírás Isten kimondott szava, ami segít bennünket alakulni, változni, így nincs olyan történet, példázat a Bibliában, amely ma ne lenne, lehetne aktuális. Csak sokszor nem tesszük fel a kérdést, hogy mit akarsz Uram ma nekem tanítani, mivel akarod a lelkemet megérinteni, s magadhoz ragadni?

Az első keresztények komolyan élték a közösségi életüket, az Apcselben ezt olvassuk: „Állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétosztották azok közt, akik szükségét szenvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott”.

Isten ma is ilyen közösségeket szeretne, de ehhez szükséges van az ő segítségére és támogatására. Ezért adta Isten a szentségeket, s a Szentírás ajándékát. Nem attól leszek keresztény, hogy egyszer régen leöntöttek szenteltvízzel, hanem ha élő kapcsolatom van Istennel ezek segítségével, online elérhető vagyok számára. Hiszen attól, hogy esetleg én a McDonaldsban születek, még nem leszek hamburger... ☺

Szent Ágoston „Vallomások” című könyvéből

Gondolataim mindig mélyebbre hatoltak. Mikor aztán lelkem titokzatos mélységeit felkutatták és nyomorúságomat a maga egész mivoltában szemeim elé összehordták, rettentő vihar támadt bennem, amelynek nyomában eleredt könnyeim zivataros áradata. Úgy éreztem, hogy egyedül jobb lesz elsírnom könnyeimet. Egyszer csak fiú- vagy leányhangot hallok a szomszéd házból. Énekelt s ezt ismételte: Tolle, lege! Tolle, lege! Vedd, olvasd! Vedd, olvasd!

Arcom pillanat alatt megváltozott, s lázasan kutattam emlékezetemben, van-e valami olyan játékfajta, amelyben a gyermekek ehhez hasonló éneket szoktak énekelni, de nem emlékeztem, hogy bármikor hallottam volna. Visszanyomtam könnyeim áradatát s felugrottam, mert égi parancsot láttam e jelben, hogy nyissam ki a Szentírást s olvassam el a szemembe ötlő legelső fejezetet. Visszasiettem tehát oda, ahol Alypius ült, mert odatettem az Apostol könyvét, mikor fölkeltem onnan. Fölkaptam, kinyitottam s egyetlen hang nélkül olvastam azt, amire tekintetem legelőször esett: „Ne éljetez tobzódásokban és részegeskedésekben, kicsapongásban és tobzódásban, versengésben és irigykedésben, hanem öltözzetek az Úr Jézus Krisztusba, és a testet ne ápoljátok a kívánságok szerint” (Róm 13,13).

Nem akartam továbbolvasni. Nem is volt szükséges. Amint ugyanis a mondat végére értem, mintha a biztos megnyugvás fénye árasztotta volna el szívemet, a kételkedésnek utolsó árnyéka is eloszlott belőlem. Magadhoz fordítottál ugyanis egészen.